

Af arbejds- og boligministeriets fornævnte skrivelse af 16. december 1949 fremgår det, at ministeriet forstår og fuldtud anerkender de betænkeligheder, der af forskellige styrelser er blevet anført imod at opgive indarbejdede og hensigtsmæssige ordninger og imod at overdrage opgaver til amsarkitekter, om hvis kvalifikationer og kapacitet man i øjeblikket intet ved, og at ministeriet derfor ikke vil insistere på, at amsarkitekterne sættes ind nogetsteds imod vedkommende styrelses ønske.

Til de betænkeligheder imod den af kommissionen foreslåede ordning, der er blevet fremført af de kgl. bygningsinspektører og af de to arkitektforeninger, har arbejds- og boligministeriet udtalt, at man vel ikke vil underkende de betragtninger, der er blevet gjort gældende, men at man på den anden side ikke har nogen sikker erfaring for, at en hos det offentlige ansat arkitekt ikke samtidig kan bygge for det offentlige og bestride opgaver for det offentlige af administrativ og kontrollerende art. Ministeriet har i denne forbindelse peget på, at en kombination af de nævnte to funktioner kendes indenfor den svenske lensarkitektordning, og har derhos bemærket, at man også kunne anlægge den betragtning, at aktiv byggevirksomhed kan give den hos staten ansatte arkitekt en kontakt med det praktiske liv, som kan være i høj grad inspirerende og gavnlig for ham under hans arbejde med de administrative og kontrollerende opgaver.

Arbejds- og boligministeriet, hvis indstilling til spørgsmålet om anvendelse af amsarkitekter til planlægelse m. v. af byggeri for staten som foran bemærket er den, at de enkelte styrelser bør være frit stillet med hensyn til, hvorvidt løsningen af en forekommende byggeopgave skal ske under bistand af vedkommende amsarkitekt eller af en privat praktiserende arkitekt, har under hensyn til de betragtninger, der er blevet gjort gældende af de kgl. bygningsinspektører og af de to arkitektforeninger fundet det rettest at begrænse de byggeopgaver, som det — under forudsætning af, at det ønskes af den pågældende styrelse — skal påhvile amsarkitekterne at udføre, til for nyt byggeris vedkommende kun at omfatte tjenesteboliger, administrationsbygninger o. lign.

Det er således ministeriets opfattelse, at det kun bør være en begrænset del af statens byggeri, som der skal være mulighed for at overdrage til amsarkitekterne. Nogen fast afgrænsning af de pågældende byggeopgaver bør ikke forsøges, men der bør tilstræbes en smidig ordning, der muliggør at indskrænke eller udvide amsarkitekternes virksomhed i den heromhandlede henseende, alt eftersom de erfaringer, der indhøstes, tilsiger det ene eller det andet. Dette er da tanken at søge opnået derved, at det i det lovforslag, der skal udarbejdes angående amsarkitektordningen, blot fastslås, at amsarkitekterne skal være pligtige at udføre de forretninger, som overdrages dem af vedkommende ministre vedrørende statens bygninger og byggeri. Det er i denne forbindelse blevet anført, at det er ministeriets opfattelse, at der, såfremt amsarkitektordningen vil virke tilfredsstillende og i det hele opfylde de forventninger, der stilles til den, i tidens løb vil vise sig en tendens til i stadigt stigende omfang at benytte amsarkitekterne til løsningen af arkitektmæssige opgaver for staten.

Med hensyn til forslaget gennemførelse har arbejds- og boligministeriet endelig anført, at der såfremt angår de byggeopgaver, som det er tanken at lade amsarkitekterne overtage fra de kgl. bygningsinspektører, må påregnes en vis overgangstid, idet omordningen bør ske under tilbørlig hensyntagen til, at bygningsinspektørerne har et rimeligt krav på en passende afviklingsordning, samt at det, da ordningen først kan antages at ville få det tilsigtede omfang, efterhånden som den bliver indarbejdet, må forudses, at det i en årrække vil være således, at den langt overvejende del af amsarkitekternes arbejde vil falde på deres virke for staten og kommunerne indenfor byggelovs-, byplan- og boligvæsenet. Dette arbejde vil imidlertid efter ministeriets opfattelse være af en så vigtig